

Cap sur l'école inclusive
en Europe

Fiszka źródłowa

Program nauki umiejętności komunikacyjnych dla dzieci z autyzmem

Sekcja modułu / D

Wstęp

Celem tego programu jest opisanie metod oceny i nauczania umiejętności komunikacyjnych. Dzieci z autyzmem mają szeroki zakres trudności komunikacyjnych. Z jednej strony są uczniowie, którzy w ogóle nie mówią i nie używają gestów w komunikacji. Na drugim końcu spektrum są uczniowie wysoko funkcjonalni, z zespołem Aspergera, którzy mówią płynnie, ale mają problem z wyrażaniem pojęć.

Cele

Zanim nauczyciel zacznie uczyć umiejętności komunikacyjnych, musi najpierw określić cele nauczania. Musi zebrać informacje o umiejętnościach komunikacyjnych ucznia. Istnieją następujące sposoby na zebranie tych informacji:

- Wywiad (nauczyciel zbiera informacje podczas wywiadu z rodzicami dziecka i osobami, które dobrze je znają)
- Obserwacja (nauczyciel obserwuje dziecko w codziennych, naturalnych sytuacjach lub w sytuacjach, które stworzył, by pokazać uczniowi pewne zachowania)
- Test bezpośredni (np. ćwiczenia komunikacyjne, analiza interakcji między dorosłymi a uczniami).

Wybrane cele muszą być realistyczne i osiągalne oraz muszą przygotować nas do bardziej ogólnych celów.

Ewaluacja

Informacje zebrane przez nauczyciela powinny być spisane w raporcie oceny umiejętności komunikacyjnych.

Przykład:

Raport oceny umiejętności komunikacyjnych.

Uczeń:

Data obserwacji:

Data wywiadu:

PODSTAWOWE FUNKCJE KOMUNIKACYJNE	<i>Umiejętność Tak/Nie</i>	<i>Forma Jak</i>	<i>Środowisko Gdzie / Z kim</i>	<i>Słownictwo Co powiedział/a</i>	<i>Komentarze</i>
Proszenie/pytanie					
1. Proszenie o przedmiot					
2. Proszenie o ten sam przedmiot po raz drugi lub trzeci					
3. Pytanie o ulubione zajęcie					
4. Proszenie o powtórzenie zajęcia (powtórne)					
5. Wyrażanie własnej preferencji, kiedy ma się wybór					
6. Proszenie o pomoc					
7. Pytanie o pozwolenie					
Zwracanie uwagi					
1. Zwracanie uwagi, kiedy ktoś na niego/nią patrzy i znajduje się blisko niego/niej					
2. Zwracanie uwagi, kiedy ktoś na niego/nią patrzy i znajduje się daleko od niego/niej					

3. Nauka zwracania uwagi, kiedy ktoś na niego/nią nie patrzy i znajduje się blisko niego/niej						
4. Nauka zwracania uwagi, kiedy ktoś na niego/nią nie patrzy i znajduje się daleko od niego/niej						

Bibliografia

Jordan, R. & Powell, S. (1990 r.) The special curriculum needs of autistic children
 Quill, K (2000) Teaching children with autism